
Miért csak integethet az erdélyi magyarság a neki járó összegeknek?

2012. 3. 2.

Az elmúlt hónapok egyik legcinikusabb politikai nyilatkozatát tette Kovács Péter RMDSZ-főtitkár a magyar nemzeti közösséget illető, román költségvetési keretből juttatott pénzek odaítéléséről. A Krónika napilap pénteken, március 2-án megjelent anyagából idézzük mondatait. *"Ez nem az erdélyi magyarságnak, hanem a parlamenti képvisellel rendelkező szervezeteknek juttatott pénz, és ezt a törvényből idéztem. Nem a kisebbségé, nem a közösségé ez a pénz, hanem azé a szervezeté, amelyik a parlamentben képviseli ezt a közösséget"* - jelenti ki a főtitkár. A tisztánlátás kedvéért ismétljük el, hogy a román kormány 2012-ben is a mi adónkból származó, több mint 17 millió lejt juttat az RMDSZ-nek, mint a *„magyar közösség képviselőjének."* Ebből a jelentős, a tavalyinál 2 millióval nagyobb tételből szándékozik most a szövetség pénzosztó gépezete, a Communitas Alapítvány újfent mindössze a 2011. évi összeggel egyenlő mértékű, 3,5 millió lejt megpályáztatni. Magyarán, a művelődési-, sport- és oktatási-tevékenységek, az oktatói- és kutatói munka, az ifjúsági közélet támogatására hivatott pénzhegy egyötödét láthatják viszont az erdélyi magyarok, a maradékról az RMDSZ csendben rendelkezik.

A Kovács Péteri véleménynyilvánítással a cikk későbbi részében sem tudunk egyetérteni, hiszen, mint megtudhatjuk, az RMDSZ döntése volt, hogy *„2012-ben nem nulla lejt, hanem szintén 3,5 milliót pályáztat meg nyilvánosan."* Az viszont nem az RMDSZ döntése, hogy mi mindnyájan, a magyar közösség tagjai évről-évre kitaróan dolgozunk, adót fizetünk a román államnak, és büszkén vállaljuk magyar önazonosságunkat. Ez juttat ugyanis 17 millió lejt a tulipánnak, s ennek a jelentős részét költik el átláthatatlan módon, csupán azért, mert Kovács szerint *„semmiféle törvény, előírás vagy kötelezettség nem írja elő, hogy egy lejt is pályázati úton juttasson el civil, egyházi vagy ifjúsági szervezeteknek, a médiának."* Előírnák viszont a becsület, a lelkiismeret és a közösségi szolidaritás íratlan szabályai.

Továbbá azt is megtudhatjuk, hogy *„amennyiben van rá lehetőség, hogy támogassák ezeket az intézményeket, akkor támogatják, amikor van lehetőség növelni a keretet, akkor megteszik. Ez az RMDSZ saját döntése a saját költségvetésével kapcsolatosan."* Értjük mi a logikát, csakhogy az enyhén szólva is sértő a magyarokra nézve: integessünk csak az összegnek nyugodtan, hiszen a mi adólejeinkből a magyar nemzeti közösség számára visszajuttatott pénz az RMDSZ-t illeti, ugyanis nem ők vannak az erdélyi magyarokért, hanem a magyar közösség van az RMDSZ-ért.

Kovács Péter a Krónikának többször is nyomatékosít: *„még egyszer hangsúlyozom: az RMDSZ döntése, hogy kiír-e nyilvános pályázatot, ez ugyanis nem kötelező."* Nos, hadd ismételjünk akkor mi is: a meggazdagodásra, a politikai-és közéleti funkcióhalmozásra, a közösség hátán történő ranglétra-mászásra fókuszáló politika eredményezte, hogy az eredeti közel egymillió erdélyi magyar szavazótábornak több, mint a fele ma már el sem megy választani. Ez a zsákmányszerző gyakorlat okoz nap mint nap keserű szájszót az erdélyi magyaroknak, hisz úgy tűnik, mintha a magunk kis, kommunista gyakorlatokkal üzérkedő pártja csak a nyakunkon ülne.